

۲۰۲۳، سال سخت کودکان جهان

صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) اعلام کرد: «از آنجا که ده‌ها هزار کودک را در سال و ویرانگر، جان ده‌ها هزار کودک را در سال ۲۰۲۳ در نقاط مختلف جهان گرفته، این سال «یکی از سخت‌ترین» سال‌ها برای کودکان دنیا محسوب می‌شود.» به گزارش ایسنا، معاون مدیر اجرایی یونیسف در این باره گفت: «یکی دیگر از عواملی که امسال را به «یکی از سخت‌ترین سال‌ها» برای کودکان تبدیل کرد، بودجه ناکافی برای فعالیت‌های بشردوستانه و آسیب رساندن به کودکان نیازمند به کمک، به‌ویژه در مناطق درگیری بوده است.» این مقام سازمان ملل اظهار کرد: «من فکر می‌کنم سال ۲۰۲۳ یکی از سخت‌ترین سال‌ها برای کودکان در سراسر جهان بوده است. فکر می‌کنم آنچه بیش از همه مرا تحت‌تأثیر قرار داده، خشونت وحشتناک و بی‌سابقه‌ای است که در غزه دیده‌ایم.» او گفت: «این چیزی که ما شاهد آن بوده‌ایم، سطح بی‌سابقه‌ای از خشونت و قساوت علیه زنان و کودکان بی‌گناه در غزه بوده است.»

اشتغال زنان ۳۵ درصد پایین‌تر از میانگین جهانی

براساس نتایج یکی از پژوهش‌های وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی آمار بانوان خانه‌دار تقریباً کمتر از ۲۵ میلیون نفر است. آمار جامعه زنان شاغل نیز حدود ۱۳ الی ۱۴ درصد از اشتغال فعال است. به گزارش ایسنا، لاله فرهنگ‌متین، معاون برنامه‌ریزی و هماهنگی معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهوری، ضمن اعلام این خبر با اشاره به آمار پژوهی که از بانک جهانی انجام داده است، اظهار کرد: «آمار پژوهی از بانک جهانی در بازه زمانی ۱۹۷۰ تا ۲۰۲۰ درباره وضعیت اقتصادی بانوان انجام دادیم؛ نتایج نشان می‌داد که به‌طور میانگین وضعیت اقتصادی زنان در جهان ۵۰ درصد است. وضعیت اقتصادی زنان در کشور ما در سال ۱۹۷۰ خیلی پایین بود اما الان حدود ۱۵ درصد است.» به گفته او، موضوع انعطاف شغلی بانوان توسط معاونت زنان در برنامه هفتم پیشنهاده شده است.

جلسه فوق‌العاده «تقلب»

عبدالحسین خسروپناه، دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، از برگزاری یک جلسه فوق‌العاده در خصوص وضعیت داوطلبان مشکوک به تقلب خبر داد. به گزارش ایسنا، خسروپناه با بیان اینکه جلسه‌ای با مسئولان سازمان سنجش، مسئولان دیوان عدالت اداری و برخی اعضای حقیقی شورای عالی انقلاب فرهنگی برگزار شده است، گفت: «اینکه مطرح شده افرادی که تقلب کردند به دانشگاه‌ها برمی‌گردند، حرف درستی نیست.» دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی در راستای رسیدگی به وضعیت افراد شبه‌هدار کنکور از برگزاری یک جلسه فوق‌العاده در خصوص وضعیت داوطلبان مشکوک به تقلب خبر داد.

عکس: آرش خاوشانی/هم‌میهن

هم‌میهن در گزارش میدانی و تحلیلی چالش‌های درمانی معتادان بستری و پذیرش آنها را در مراکز درمانی بررسی کرد

زخم روی زخم

فتق دارم. به من گفتند خوش آمدی و در بیرون را نشان دادند. «به او گفتند، باید برای درمانش هزینه کند: «پول نداری؟ بیرون.» موهایی سفید و بلند، صورت تکیده‌اش را پوشانده: «اصلاً ما را پذیرش نمی‌کنند. کسی ما را تحویل نمی‌گیرد. پول داشته باشیم، بله، نداشته باشیم، به‌هیچ‌وجه.» مرد به گفته خودش، ۵ قدم راه می‌رود، ۱۰ دقیقه می‌نشیند، جان ندارد. بیمار است: «من تا به حال کمپ نرفته‌ام. در همین خیابان زندگی می‌کنم.» و اشاره می‌کند به دوستانش، به هم‌سایه‌های او: «اورژانس بیمارستان‌ها گاهی ما را پذیرش می‌کنند. البته اگر خوش‌شان بیاید.»

شنیده‌های کسی در خیابان بمیرد؟

خیلی‌ها. شاید یک‌سوم از آنهایی که مردند را می‌شد با درمان، نجات داد.

چرا می‌میرند؟

با سرما می‌شدید. با مصرف زیاد، با بیماری‌های مغزی.

شوش؛ خوابگاه مردان ساعت ۳:۰۰ شب

به صف ایستاده‌اند؛ یکی از هزاران صغی که هر روز باید در آن قرار بگیرند. برای چای، برای غذا، برای لباس، برای صابون، برای... آن ساعت از شب هم احتمالاً آخرین صف چای بود. یک مرد ابتدای صف ایستاده قوری مسی بزرگی در دست دارد و آنها، همان‌ها که لباس‌های یک‌دست سرمه‌ای به تن‌شان است، در خنکای اولین روزهای زمستان با لیوان‌های یک‌بار مصرف به صف ایستاده‌اند. اینجا خوابگاه مردان شوش است؛ سسوله‌ای در گوشه پارک شوش: «فقط پزشکان بدون مرز ما روزی می‌کنند. بیمارستان رفتیم، کاری نکردند.» به باه‌های اشاره می‌کند: «پاهایم مدام درد می‌گیرند، وقتی به بیمارستان می‌روم، به من یک مسکن ایبوپروفن می‌دهند. کسی تحویل من نمی‌گیرد.» آقای رزاقی از راه می‌رسد، او نمی‌خواهد کسی بدون هماهنگی آنها با معتادان خوابگاه حرف بزند: «کسانی که مدرک شناسایی نداشته باشند خیلی سخت در مراکز درمانی پذیرش می‌شوند.» او آدرس پزشکان بدون مرز را می‌دهد که گاهی نامه‌ای می‌دهند و معتادان بیمار را به مرکز درمانی ارجاع می‌دهند: «گاهی اوقات هم معتادان به بخش مددکاری بیمارستان مراجعه می‌کنند و آنجا در هزینه‌ها کمک‌شان می‌کنند.» رزاقی می‌گوید اغلب افرادی که در این گرمخانه هستند صبح‌ها می‌روند و شب‌ها می‌مانند، اما تعدادی هم ساکنان همیشگی‌اند: «بیشترین بیماری در میان این افراد، سرماخوردگی است. البته به عفونت‌های مختلف هم مبتلا می‌شوند، ما اینجا پزشک داریم و آنها را ویزیت می‌کنند. برای دندانپزشکی اما نمی‌شود کاری برای‌شان کرد. هیچ‌کدام دندان ندارند. مواد مخدر نمی‌گذارند دندانی در دهان‌شان بماند.» او می‌گوید که در دوره‌ای افرادی از دادگستری آمدند و با هدف صدور

کارت شناسایی برای این افراد، از آنها عکس گرفتند. اما دیگر خبری نشد. اغلب کسانی که اینجا هستند مدارک هویتی ندارند. ماجرا اما تنها به یک سرماخوردگی یا عفونت زخمی، محدود نمی‌شود. برخی از آنها نشانه‌های بیماری‌های عفونتی خطرناکی مانند سل دارند. رزاقی و همکارش می‌گویند وقتی معتادانی با این علائم می‌بینند، به شهرداری گزارش می‌دهند و آنها را به محل دیگری که مخصوص این بیماران است منتقل می‌کنند؛ مرکزی دور از تهران مخصوص معتادان بیمار است. آنجا یا بهبودی می‌یابند یا فوت می‌کنند و مجوز دفن‌شان صادر می‌شود. با این همه اما تاکید می‌کنند که موارد ابتلا به سل زیاد نیست: «بعضی از معتادان بیمه دارند و برخی هم ندارند. آنهایی که نیاز به اقدامات درمانی خاص دارند مثل رادیولوژی و... معمولاً با معرفی نامه برای‌شان انجام می‌شود. پزشکان بدون مرز معمولاً این نامه‌ها و ارجاع‌ها را انجام می‌دهند و بیمارستان‌ها هم براساس نامه آنها عمل می‌کنند.»

چرا بیمه نمی‌شوند؟

اولین روز زمستان امسال، مدیرعامل بیمه سلامت ایران‌بان به خبرگزاری ایسنا، درباره پوشش بیمه معتادان توضیح داد. او گفت که مراکز سرپایی تحت پوشش بیمه سلامت است و افرادی که به این مراکز مراجعه می‌کنند، داروها و ویزیت‌شان تحت پوشش بیمه سلامت است. افرادی هم که در کمپ هستند و شناسنامه دارند، به آنها معرفی می‌شوند تا بیمه شوند. در این میان افراد مجبور ال‌هویه هم با هماهنگی بهزیستی تحت پوشش قرار می‌گیرند. با اینکه معتادان و صاحبان مراکز ترک اعتیاد اطلاع چندانی از چندوچون این بیمه‌ها ندارند، ۷ ماه پیش از آن‌ها مدیرکل نظارت بر خدمات همین بیمه، گفته بود که عقد قرارداد با مراکز ترک اعتیاد توسط این سازمان از سال ۹۳ در حال انجام است و تنها یک‌سال این کار متوقف شد. جالب اینجاست که در این برنامه سازمان بیمه سلامت، معتادان نه، بلکه مراکز بیمه می‌شوند تا درمان معتادان با بیمه حساب شود، اما دیگر مشخص نیست تکلیف معتادان برای ادامه درمان یا درمان‌های مکمل چیست. همین مسئول در سازمان بیمه سلامت خردادماه امسال گفته بود که با ۸۹۹ مرکز سرپایی درمان اعتیاد در کشور قرارداد امضاء شده است. براساس اعلام او: «طبق قانون دولت باید خدمات مراقبتی به افرادی که برای درمان اعتیاد مراجعه می‌کنند ارائه دهد، فرد دریافت‌کننده خدمات ترک اعتیاد در این مراکز ثبت اطلاعات می‌شود و فارغ از اینکه کدام بیمه راداشته باشد، هزینه در‌مانش توسط بیمه سلامت پرداخت می‌شود.» خبر بیمه کردن مراکز سرپایی و معتادانش اما مربوط به امسال نیست. سه‌سال پیش هم، یعنی در تیرماه سال ۹۹، معاون سازمان بیمه سلامت اعلام کرده بود که خدمات درمان اعتیاد با هر نوع بیمه پایهای ارائه می‌شود. به گفته او تا تیرماه سال ۹۹، قرارداد ۱۰۴ مرکز در سامانه ثبت‌شده و ۵ هزار و ۹۰۹ نفر از بیمه‌شده‌ها، مشمول خدمت شده‌اند. قبل از این در شهریورماه امسال هم سرپرست اداره کل بیمه سلامت استان تهران گفته بود که در استان تهران ۳۶ مرکز ترک اعتیاد سرپایی، طرف قراردادشان هستند و براساس مصوبات هیئت‌دولت خدمات سرپایی درمان اعتیاد مشتمل بر سم‌زدایی و مشاوره‌های روان‌درمانی، درمان نگاه‌دارند و... تا ۷۰ درصد تعرفه دولتی در مراکز دولتی پرداخت می‌شود. ماجرای معتادان اما بیمه برای ترک اعتیاد نیست. آنها دردهای عمیق ترو و خیم‌تری دارند.

دست‌نزد؛ معتاد است

وحید جهان‌میری‌نژاد، پزشک و درمانگر حوزه آچ‌آی‌وی است و بیشتر از ۲۰ سال با معتادان درگیر آچ‌آی‌وی، همچنین پیشگیری از این بیماری فعالیت کرده؛ بارها به پانوی‌ها سر زده و وقتی درباره مرگ و بیماری معتادان سوال می‌شوند، تصویر واقعی از این افراد